

tid forstaaer en saadan Tid, i hvilken der indtræder Noget, der ligger imellem det Nærværende og hvad der om visse Aar skal skee, saa er det klart, at denne Lov i det Hele forstjener Navnet af Overgængslov; men dette er ikke gennemført og kunde ikke gennemføres med Hensyn til alle de enkelte Næringer, og i saa Henseende maa jeg være enig med flere af de foregaaende Talere, at, naar vi tage Haandværksdriften i og for sig, finde vi ikke her en saadan Overgæng. Vel er der i § 23 og nogle flere. Sr. strax aabnet en større Frihed ogsaa med Hensyn til Haandværket; men jeg indrømmer, at det ikke har stort at betyde for Kjøbstæderne. Det forekommer mig usikkert, om man havde kunnet gjøre noget Mere i den Retning; men jeg indseer ikke, at det vil kunne skee uden at forandre hele Loven, med mindre de Herrer ville slutte sig til de Forslag, jeg har stillet til §§ 86, 87 og 90, hvilke Forslag netop angaae det Punkt, som her er blevet draget frem.

Bregendahl: Jeg skal først erklære, at da det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) tilligemed flere har stillet som et Underændringsforslag til det af mig i Forening med flere gjorte Forslag til § 15, kun gaaer ud paa, at den i selve Forslaget til § 15 omhandlede Indskrænkning, under en vis Betingelse, kan bortfalde tidligere, saa skal jeg slutte mig til Underændringsforslaget og stemme derved for.

Jeg skal nu tillade mig at sige et Par Ord i Anledning af, hvad den ærede Rigsdagsmand for Københavns 8de Valgkreds (Rimestad), fremsførte. Forsamlingen vil let see, hvad der ogsaa allerede er blevet fremhævet af den ærede Ordfører, at der i Ordet: „Overgængstid“ kan indlægges forskellige Begreber, men den ærede Rigsdagsmand for Københavns 8de Valgkreds lod ikke til at fatte dette eller vilde idetmindste ikke være det beklædt, men derved bortfaldt de Argumenter, som han støttede paa den Modsigelse, der efter hans Formening var imellem Forslaget og Loven. Stort bedre er det heller ikke bevendt med det Augreb, som han rettede paa den

Bestemmelse, at en nærmere Anordning af Duellighedsprøverne skal overlades Kongen. Det er jo ganske vist, at saaledes, som Ordene nu staae, kan der anordnes strengere Prøver, end der for Diebliffet gives, men den ærede Rigsdagsmand maa dog vistnok have saa megen Tro baade til den nuværende og en tilkommende Indenrigsminister, at han ved Afgjørelsen heraf vil handle i Overensstemmelse med Lovens hele Aand, ligesom det ogsaa af den høitærede Indenrigsminister under Sagens 2den Behandling blev yttret, at han ikke kunde ønske, at der gaves nærmere Forskrifter om, hvorledes disse Prøver skulde være bestaaende. Bort Forslag indeholder heller intet Andet, end hvad der er indrømmet i en af de følgende Paragrapher, som den ærede Rigsdagsmand for Københavns 8de Valgkreds har stemt for, og hvor Regjeringen aldeles er givet fri Haand til at anordne, hvorledes de frivillige Svendeprovver skulle være. Naar den ærede Rigsdagsmand dernæst henviste til, at vort Forslag ikke vilde tilfredsstille Kjøbstadsforeningen eller de 15,000, da er det en Argumentation, som jeg her under Discussionen ikke har villet indlade mig paa; thi jeg troer ikke, at Forsamlingen skal rette sig efter Udtalelser i den Forstand. Jeg hører visstnok ikke til dem, der taste Brag paa Udtalelser fra Medborgere udenfor Salen, hvad enten disse ere saa eller mange, hvad enten disse Udtalelser komme fra den ene eller anden Side; men jeg hører ikke til dem, som lade sig forekrive Regler i saa Henseende. Jeg tager Hensyn til de Argumenter og til de Betragtninger, som blive gjorte gjældende i disse Udtalelser, og jeg troer, at det er rigtigt, at man tager saadanne Hensyn, fordi man derved kan styrke sin egen Opfattelse af Sagen. Det er paa den Maade, at sige Udtalelser efter min Formening bør benyttes; vi skulle ikke omtale dem med Foragt, men vi skulle ligesaa lidt lade dem forekrive os bindende Regler, hvorefter vi skulle handle; vi skulle kun søge at uddrage det Resultat, der ligger i Udtalelsernes Argumentation. Der er derfor ikke Spørgsmaal om, naar saadanne Udtalelser komme, at de Paagjældende skulle opnaae Alt, hvad de ønskede, men Forsamlingen her maa dog have saamegen Frihed, at